

XV. Stáció

Sütő András emlékére

*Hogy látva lássatok engem,
rendelt útra kellett mennem,
mélyemnél magasabban,
ahol égi kapuzat van,
mielőtt helyemre állnék,
lemúlják rólam az árnyék,
újból megvetem a lábam,
álljak, ahogy eddig álltam,
ahogy csalatott-feszültem,
nap-nap magamra feszültem,
a mondod-e még?-re mondtam,
sebült szájjal is dacoltam;
ahol szóínségben élnek,
hamvára hamvul az ének,
mondtam, mondom, mondanom kell,
mondom, hátba kő alól kel,
a tűz- és nyelvkárosultak
zágoni egükre gyúlnak...*

Zágoni egükre gyúlnak!

András fiával és családjával: Melinda asszonnyal és Pannával, 2006 júniusában